

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 7—13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 14-22 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
Ο Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο Θά τελείται καθημερινά στις 5.00μμ.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	• 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Α' Κορ. 3: 9-17 Έυαγγέλιο— Ματθ. 14: 22-34

Ή θεία δόξα της Παναγίας

Ήταν ή μητέρα κάποιου σοφοῦ ἐπιστήμονα, θά ἔπρεπε νά τή συγχαροῦμε γιά τίς ζηλευτές γνώσεις τοῦ παιδιοῦ της.

Ήταν ή μητέρα ἑνὸς μεγάλου γιατροῦ, ποῦ ἀνακούφισε μέ τὸ ἔργο του τὸν πόνο πολλῶν ἀνθρώπων, θά τή μακαρίζαμε ποῦ πολλοὶ τήν εὐγνωμονοῦν γιά τὸν υἱό - εὐεργέτη τους.

Ήταν ή μητέρα κάποιου μεγάλου πολιτικοῦ, κυβερνήτη ἑνὸς λαοῦ, ποῦ τὸν ὀδήγησε στήν εὐημερία καί στήν προκοπή, θά τή ζηλεύαμε γιά τήν προσφορά της στοῦ κοινὸ καλὸ.

Ήταν ή μητέρα ἑνὸς Ἁγίου, θά τήν τιμοῦσαμε ὅπως τιμοῦμε τίς μητέρες τῶν Ἁγίων, ποῦ ἔλαμψαν σὰν ἄστρα φωτεινά στή σκοτεινὴ νύκτα τοῦ -κόσμου.

Όχι. Δὲν ἦταν ή μητέρα ἑνὸς σοφοῦ ἐπιστήμονα, ἑνὸς μεγάλου εὐεργέτη, ἑνὸς σπουδαίου πολιτικοῦ ἢ ἑνὸς Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ή ταπεινὴ κόρη τῆς Ναζαρετ εἶναι ή Μητέρα τοῦ Θεοῦ! Καί ὅσο διαφέρει ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τόσο διαφέρει ή Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ κάθε ἄλλη μητέρα. Ασύγκριτη, ἀξεπέραστη, μοναδική. Πιὸ καθαρὴ ἀπὸ τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἀνώτερη ἀπὸ τίς αἷνες καί πνευματικὲς ὑπάρξεις τῶν ἀγγέλων, πιὸ τιμημένη ἀπὸ τὰ Χερουβὶμ, πιὸ ἔνδοξη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ. Ή «εὐλογημένη ἐν γυναιξί», αὐτὴ ποῦ εὐλογήθηκε ὅσο καμιὰ ἄλλη γυναίκα τοῦ κόσμου, ἢ «κεχα-ριτωμένη», ποῦ ἔλαβε ἐξαιρετικὴ χάρη, ὥστε χαριτώθηκε ἢ ὑπαρξή της καί ἔκλεισε στὰ πανάχραντα σπλάχνα της τὸν χαριτοδότη Κύριο. Γέννησε στὸν κόσμον ὅχι κάποιον μεγάλο σοφὸ, ἀλλὰ Αὐτὸν ποῦ κατέχει τοὺς θησαυροὺς τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως· ὅχι κάποιον μεγάλο εὐεργέτη τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ Αὐτὸν ποῦ «ἰάται πάσας τὰς νόσους»· ὅχι κάποιον μεγάλο ἄρχοντα ἑνὸς λαοῦ, ἀλλὰ τὸν αἰώνιο κυβερνήτη τοῦ σύμπαντος κόσμου· ὅχι ἕναν Ἅγιο, ἀλλὰ τὸν Ἅγιο τῶν ἁγίων, τὸν μόνον ἀναμάρτητο, τὸν παντέλειο Θεό!

Υπῆρξε στή μακρὰ ἱστορία τοῦ κόσμου ἕνας ἄνθρωπος μοναδικός, μιὰ γυναίκα ἀξία νά γεννήσει στὸν κόσμον ὅχι ἄνθρωπο, ἀλλὰ τὸν Θεὸ ὡς ἄνθρωπο!

Η Ὑπεραγία Θεοτόκος! Ἐφερε στή γῆ τὸν Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐφερε ἀνάμεσά μας τὸν παντοκράτορα Κύριο. Μᾶς ἔδωσε τὴ δυνατότητα νά δοῦμε μέ τὰ μάτια μας καί νά ἀκούσουμε μέ τὰ αὐτιά μας Αὐτὸν ποῦ δὲν τολμοῦν νά ἀτενίσουν οἱ ἄγγελοι. Γέννησε στὸν κόσμον τὸν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, Αὐτὸν ποῦ ἔλυσε τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καί μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καί τὸν χειρότερο ἐχθρὸ μας, τὸν θάνατο.

Γι' αὐτὸ ὁ θάνατός της εἶναι θρίαμβος, ἢ κοί-μησή της εἶναι ή μεγαλύτερη γιορτὴ της, χαρὰ καί πανηγύρι τῶν πιστῶν. Γι' αὐτὴν ποῦ εἶναι ή Μητέρα τῆς Ζωῆς, θάνατος δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει ἔνδοξος κοίμησις, θριαμβευτικὴ εἴσοδος στὰ παλάτια τοῦ οὐρανοῦ, ὑπάρχει ή ἀγαλλίαση τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ὑπερκόσμιες δοξολογίες του, καθὼς ὑποδέχεται μέ δέος καί θαυμασμό τὴ Μητέρα τοῦ Κυρίου του. «Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν Ἐξουσία, Θρόνοι, Ἀρχαί, Κυριότητες, Δυνάμεις καί Χερουβὶμ, καὶ τὰ

φρικτά Σεραφίμ», ψάλλει με ιερή έξαρση ὁ ἱερὸς ὕμνογράφος.

Μαζί με τοὺς ἀγγέλους χαιρόμαστε καὶ δοξολογοῦμε καὶ οἱ ἄνθρωποι. «Ἀγάλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμοῦμενοι», συνεχίζει ὁ ὕμνος.

Ἡ θεία δόξα της κοσμεῖ καὶ ἐμᾶς. Διότι ἄνθρωπος εἶναι, ἐπομένως ἡ ἀπαράμιλλη ἀρετὴ καὶ ἡ μοναδικὴ προσφορὰ της στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου τιμᾷ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μᾶς κοσμεῖ ἡ θεία δόξα της, διότι ἡ εἴσοδος της στοὺς οὐρανούς προμηνύει καὶ τὴ δική μας εἴσοδο, γιὰ νὰ θεωροῦμε ἐκεῖ τὴ δόξα της καὶ τὴ δόξα τοῦ Υἱοῦ της καὶ νὰ τὴν ἀντανακλοῦμε στὰ πρόσωπά μας, αἰνοῦντες καὶ ὑμνοῦντες αὐτὴν καὶ τὸν Σωτῆρα Κύριο καὶ Θεό μας στοὺς αἰῶνες.

Μᾶς κοσμεῖ ἡ θεία δόξα της, διότι καὶ τώρα ποὺ βρίσκεται στοὺς οὐρανούς, «τὸν κόσμον οὐ κατέλιπε», δὲν ἄφησε τὸν κόσμο. Ἡ Μητέρα ὅλου τοῦ κόσμου, ἡ Μητέρα τῶν Χριστιανῶν ἔρχεται ἀνάμεσά μας, ἀκούει τοὺς στεναγμούς μας, μᾶς στηρίζει στοὺς ἀγῶνες μας, μᾶς ἀνακουφίζει στοὺς πόνους μας, μᾶς προστατεύει στοὺς κινδύνους, ἡ «φοβερὰ Προστασία», πρεσβεύουσα, μεσιτεύουσα, θαυματουργοῦσα, διασώζουσα.

Ποιὸν μεγάλο ἄνθρωπο τῆς γῆς, ποιὸν σοφὸ ἢ εὐεργέτη τῆς ἀνθρωπότητος ἢ ἀρχηγὸ κράτους τιμᾷ ὁ κόσμος ὅσο αὐτήν; Ὅλοι περνοῦν, σβήνουν καὶ χάνονται. Ὅλους ὁ χρόνος τοὺς φθείρει. Μόνο αὐτὴν ὁ χρόνος, ὅσο περνᾷ, τὴν ἀναδεικνύει. Ἡ μορφή της λάμπει περισσότερο, τὸ ἔργο της ἐπεκτείνεται, τὰ παιδιά της αὐξάνονται, ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι τὴν τιμοῦν, τὴν δοξάζουν καὶ προσκυνοῦν. Ἡ θεία της δόξα αὐξάνεται περισσότερο καὶ καλύπτει γῆ καὶ οὐρανὸν.

Γι' αὐτὸ καὶ ψάλλουμε στὸν Ὅρθρο τῆς ἐορτῆς: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν (ἀπὸ τῆ γῆ) μετέστης πρὸς αἰώνιους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα».

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 14-22

Ο ἄρτος της ζωῆς

Ο χορτασμός του πεινασμένου λαοῦ στην Παλαιστίνη αποτελοῦσε σημάδι μεσσιανικό: Αὐτός που δίνει τροφή στα πλήθη καὶ μάλιστα με τρόπο υπερφυσικό δεν μπορεῖ παρά νὰ εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτὸ καὶ τὴ στιγμή του συγκλονιστικοῦ πειρασμοῦ μετὰ τὴ βάπτισις λέγει ὁ σατανὰς στὸν Χριστό: «Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πες νὰ γίνουν αὐτές οἱ πέτρες ψωμιά» (Ματθ. 4, 3. Λουκ. 3-4), γιὰ νὰ λάβει τὴν ἀπάντησι: «Ὁ ἄνθρωπος δεν ζεῖ μόνο με τὸ ψωμί ἀλλὰ με κάθε λόγο που βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ». Ὡστόσο, ὅταν ὁ ἴδιος ἔκρινε πως ἦλθε ἡ κατάλληλη στιγμή, ἔκανε τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ χορτάσε πέντε χιλιάδες λαοῦ.

Το γεγονός αὐτὸ ἀφηγοῦνται ὅλοι οἱ ευαγγελιστές (βλ. Μαρκ. 6, 31-44. 8, 1-9. Ματθ. 14, 14-22. 15, 32-39. Ἰωάν. 6, 1-15), ὅχι μόνο γιατί εἶναι ἐντυπωσιακὸ καὶ μοναδικὸ στὸ εἶδος του, ἀλλὰ γιατί κρύβει μέσα του ἕνα βαθύτερο συμβολισμό καὶ ἕνα οὐσιαστικότερο περιεχόμενο. Εἴαν ἀποτελεῖ θαῦμα τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας που ἐκπλήσσει ὅλους μας τὸ ὅτι σήμερα με τόσο πλοῦτο καὶ με τόσες παραγωγικὲς πηγές στὸν κόσμο εκατομμύρια ἄνθρωποι υποσιτίζονται καὶ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα, ἄλλο τόσο καὶ μάλιστα πολὺ περισσότερο εἶναι θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι με πέντε ψωμιά καὶ δυὸ ψάρια χορταίνουν πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι!

Στὸ θαῦμα αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο κάνει λόγο ἡ σημερινή περικοπή, εἶδε ἡ Ἐκκλησία μας ἕνα οὐσιαστικότερο περιεχόμενο: ἀναγνώρισε τὴν προτύπωση τοῦ «ἄρτου τῆς ζωῆς», τῆς πραγματικῆς τροφῆς που ὅποιος τὴν τρώγει ζεῖ αἰῶνια, χωρὶς νὰ φοβάται τὴν πείνα καὶ τὸν θάνατο. Καὶ ὁ ἄρτος αὐτός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ που προσφέρεται νὰ θανατωθεῖ στὸν σταυρὸ γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Ὁ ευαγγελιστὴς Ἰωάννης εὐθὺς μετὰ τὴ διήγησις τοῦ θαύματος, παραθέτει μίαν ομιλίαν τοῦ Ἰησοῦ περὶ θείας Ευχαριστίας, στὴν ὁποία λέγει μεταξύ ἄλλων τὰ εξῆς: «Αὐτός που τρώει τὴ σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἔχει ζωὴ παντοτινὴ, κι ἐγὼ θα τὸν ἀναστήσω τὴν ἐσχάτη ἡμέρα» (Ἰωάν. 6, 54). Πολὺ σοφὰ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας χαρακτήρισαν τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ που προσφέρεται στὸν ἄνθρωπο με τὸ μυστήριον τῆς θείας Ευχαριστίας «φάρμακο ἀθανασίας», γιατί ἡ τροφή αὐτὴ δεν χορταίνει τὶς υλικὲς ἀνθρώπινες ἀνάγκες ἀλλὰ τὴν πείνα καὶ δίψαν τῆς αἰωνιότητος.

Να γιατί ὁ Χριστὸς ἀποφεύγει τὶς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴ διήγησις τοῦ θαύματος ἀπὸ τὸν ευαγγελιστὴ Ἰωάννη. Ὁ λαὸς βλέπει στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων τὴν ικανοποίησιν τῶν υλικῶν ἀναγκῶν τοῦ καὶ σπεύδει νὰ ἀρπάσῃ τὸν ἰσχυρὸ προστάτην τοῦ καὶ νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ βασιλιά. Ὁ Χριστὸς ὅμως ξεφεύγει ἀπ' ἀνάμεσά τους καὶ πηγαίνει στὸ ὄρος νὰ προσευχηθεῖ. Δεν πρέπει νὰ μείνουν στὸ ἐξωτερικὸ σημάδι. Ὁ νοῦς του εἶναι προσανατολισμένος στὴν Ἐκκλησίαν που πρόκειται νὰ ἰδρυθεῖ καὶ γιὰ τὴν ὁποία τὸ θαῦμα αὐτὸ εἶναι μίαν προεικόνισιν τῆς θείας Ευχαριστίας. Ἄλλωστε καὶ ἡ ορολογία τῆς διηγήσεώς μας («λαβὼν», «ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν», «εὐλόγησε», «καὶ κλάσας ἔδωκε») μας ἐνθυμίζει τὴ διήγησιν περὶ τοῦ Μ. Δείπνου (Ματθ. 26, 26-29. Μαρκ. 14, 22-25. Λουκ. 22, 15-20). Κι ἀκόμη ἀς προσθέσουμε ἕνα ἄλλο στοιχεῖο ἀπὸ τὴν εἰκονογραφικὴ παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας που ἐνισχύει τὴν παραπάνω ἐρμηνείαν: Ἡ παρουσία τῶν ἰχθύων στὶς συμβολικὲς παραστάσεις τῆς θείας Ευχαριστίας στὶς τοιχογραφίες τῶν κατακομβῶν μαρτυρεῖ ὅτι στὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων εἶδε ἡ Ἐκκλησία τὸν χορτασμὸ τῶν ἀνθρώπων με τὸν «ἄρτον τῆς ζωῆς».

Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς μας μπορεῖ νὰ συνοψιστεῖ στα εξῆς: Ὁ Χριστὸς δεν ἐκπροσωπεῖ ἀπλῶς μίαν ωραίαν καὶ ὑψηλὴν διδασκαλίαν που ἐξυψώνει ἠθικά τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἶναι καὶ μυστήριον, τὸ μυστήριον τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, που ἀποτελεῖ πηγὴν ζωῆς καὶ φάρμακο ἀθανασίας. «Εἴαν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰωάν. 6, 51).